

همان طور که می دانیم، انسان در ذهن خود دارای بخشی به نام ضمیر ناخودآگاه می باشد. گفته می شود که این بخش ذهن، کور است زیرا تفاوت بین حقیقت و واقعیت را با کذب تشخیص نمی دهد و فقط کافیست ما یک مطلب، عقیده یا... را به تکرار و تلقین، برای این قسمت از ذهن بفرستیم و ضمیر ناخودآگاه بتواند آن را باور کند؛ در آن صورت، آن عقیده، هدف و... به واقعیت، تبدیل و حتی به سمت ما جذب می شود. تا وقتی ذهن، مبهم باشد و نداند که ما چه می خواهیم، به طور مسلم نمی تواند کمکی به ما کند؛ به همین دلیل باید هدفمان را مشخص کنیم تا ذهن و کائنات، به طور دقیق بداند ما چه می خواهیم و برای رسیدن به آن هدف، کمکمان کند. هر چه هدفمان دقیق تر، مشخص تر و واضح تر باشد، راحت تر می توانیم به آن برسیم چون می خواهیم و با تصویرسازی ذهنی، هدف را برای ضمیر ناخودآگاه، روشن تر می کنیم.

زمانی که برای خود، هدفی تعیین می کنیم و آن هدف برای ما ارزش پیدا می کند، در ما انگیزه ایجاد می شود و انگیزه، انرژی لازم را برای تغییر و حرکت در ما تزریق می کند. تمام انسانها هدفی برای خود تعیین می کنند تا از رسیدن به آن، احساس درونی خود را ارضاء کنند و درنهایت، به خوبی خود برسند.

راه رسیدن به هدف هدف را غیربرده نه هدف را!

دوست خوب من!

- بیا آسمان نیلگون زندگی را به بیابان برهوت اندوه و ناکامی، ارزان نفوروشیم.
- بیا طراوت و شادابی نسیم سپیدهدم را به غبار تیره‌ی اضطراب، ارزان نفوروشیم.
- بیا دریای موج و خروشان احساس پاک عشق ورزیدن را به دخمه‌ی تاریک عزلت، ارزان نفوروشیم.
- بیا لبخند زیبای کودک درون را به ابروان درهم منطق و استدلال، ارزان نفوروشیم.
- بیا رایحه‌ی خوش و روح‌آنگیز شکوفه‌های سپیدپوش اندیشه‌ی پویای خود را به تخیلات بی اساس شکست، ارزان نفوروشیم.
- بیا شوق و اشتیاق بی‌پایان گذر از کوجه‌های خیال را به سکون و تأمل محتاطانه، ارزان نفوروشیم.
- بیا خاطره‌ی پرواز بر اوچ پنهانی تخیلات روشن آینده‌ای سرشار از کامیابی را به گام‌های مبهم شک و تردید، ارزان نفوروشیم.
- بیا یکدم وصال در آغوش الهی یار را به پرسه‌زدن در ساحل بی‌هدفی، ارزان نفوروشیم.

عبدالحمید پوراسد
نویسنده و مترجم

برای هدف، از خداوند می‌خواهیم تا راه را برای ما باز کند و مسیر را نشان مان دهد.

این رهاکردن و توکل، دو مزیت دارد:

۱- احساس آرامش داریم و همیشه حس می‌کنیم کسی در حال نظاره کردن ماست و به ما جهت می‌دهد.

۲- وقتی به مشکلی برمی‌خوریم یا احساس می‌کنیم شکست خوردهیم، هدفمان را کوچک نمی‌کنیم، بلکه راهمان را تغییر می‌دهیم و راهی که کائنات، به ما نشان داده را برمی‌گزینیم.

در کسب موفقیت، چیزی به نام «شکست» وجود ندارد؛ هر مسئله‌ای، مانند یک پله برای بالاتر رفتن ما و تجربه‌ای برای آینده است. تمام انسان‌های بزرگ، در راه رسیدن به هدف‌شان، بارها زمین خورده‌اند اما بازیستاده و ادامه داده‌اند زیرا یک هدف والا داشتند؛ یک هدف که برای شان ارزش بوده است. اگر هدفی با اولین حرکت و بدون سختی به دست آید، هم لذت کمتری دارد و هم ارزش کمتری. همیشه لذت، در کنار سختی و تلاش، زیباست و معنی می‌یابد.

بارها اتفاق افتاده که هدفی را تعیین و شروع به حرکت می‌کنیم اما در میان راه، می‌بینیم که هدف ما در حال تغییر است؛ این نشانه‌ی چیست؟

ابتدا باید بدانیم که مرور زمان، باعث می‌شود خیلی وقت‌ها اهدافمان را تغییر دهیم.

دوم این که در حین حرکت به سوی هدف، «قانون جذب» وارد عمل می‌شود و کائنات دست به کار شده و راهها و نشانه‌های مختلفی را پیش روی ما قرار می‌دهد؛ حال، این راهها یا باعث کوتاه‌تر شدن مسیر هدفمان می‌شود یا باعث تغییر هدف، در هر حال، باید به این نکته توجه داشت زمانی این اتفاق می‌افتد که هدفی داریم و برای رسیدن به آن، حرکت و تلاش می‌کنیم، نه زمانی که می‌نشینیم و منتظر می‌مانیم! چه بسیارند افرادی که سواد چندانی ندارند اما هدفمند زندگی می‌کنند؛ وقتی زندگی، رفتار و طرز فکرشان را بررسی می‌کنیم، حس می‌کنیم درباره‌ی علم و تکنیک موفقیت، مطالعه‌کرده‌اند یا کسی، این تکنیک‌ها را به آنان یاد داده است! اما وقتی پای صحبت‌شان می‌نشینیم، می‌بینیم که یک هدف مهم و بالارزش در زندگی دارند و تلاش کردن تا به نتیجه رسیدند. جالب این که بیشتر خصوصیات یک فرد موفق را در این افراد می‌توان دید؛ مانند پشتکار، دلسربد نشدن، تمرکز روی هدف، عشق و علاقه‌به کار، برنامه‌ریزی، امید به آینده، اعتماد به توانایی شخصی، رشد پله‌ای و... و درنهایت، این که حاضر بودند به خاطر هدف‌شان، سختی‌های زیادی را تحمل کنند.

آری! باید هدف داشت، تغییر کرد، حرکت کرد، امید داشت، دلسربد نشد و راه را تغییر داد اما هدف را نه. حرکت کردن، گاهی حتی بیش از رسیدن، به انسان لذت می‌بخشد.

وحید شیرمحمدی